

anbringe deres Midler i. — Dernæst bemærkede den ærede Ordfører, at jeg maaned et Strømmebillede frem for Landbruget og gjorde Folk bange for at anbringe deres Penge i Landejendomme. Jeg ved ikke af, at jeg har udtalt mig paa den Maade om Landbruget. Jeg udtalte, at Værdien af Landejendomme er sunket, jeg nævnte ikke noget bestemt Tal, men jeg kan for Resten godt tiltræde den Mening, som Udvalgets Formand (Hage) fremsatte, at de ere sunkne 20—30 pCt., og jeg nævnedes ogsaa, og det vedkender jeg mig, at hvis Konjunkturerne vedblive i den Retning som nu, er der Sandsynlighed for, at vi komme yderligere ned. Men desmere Anledning forekommer der mig at være for Overformynderiet og de andre Institutioner til at være varsom med at anbringe deres faste Laan i Ejendomme. Vi maa, som det er fremdraget af et æret Medlem, erindre, at det er uamortisable Laan, der blive staaende, medens Kreditforeningslaanene Dag for Dag afdrages, og det har jo eminent Betydning. Vi have jo ogsaa hørt det her i Tinget ved Behandlingen af Kreditforeningsloven, hvor Tinget, som den ærede Ordfører bemærkede, holdt paa, at der ikke maatte laanes ud over $\frac{3}{10}$ af Burderingssummen i uamortisable Laan, men saa forekommer det mig noget forunderligt, at det store Flertal her vil kunne fastholde, at Overformynderiet skal vedblive at udlaane indtil Halvdelen af Burderingssummen, der forekommer mig at være en Inkonsekvens deri.

Jeg er ikke Agrar og har aldrig været Medlem af Agrarforeningen, jeg taler heller ikke for Agrarerne, men alene fra et frit Landmandsstandpunkt, og jeg vil hverken være med til at øve Tvang paa det ene eller det andet. — Det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Oct. Hansen) kom med en Bemærkning, som interesserede mig, og som var rigtig, nemlig at der kunde hjælpes til, at de nuværende Debitorer til Overformynderiet og lignende Anstalter kunde træde ud af deres Forhold dertil. Alene en Hjælp i den Retning vilde være af Betydning og vilde overbevise Overformynderiet om, at det kun er saa, der have Brug for dets Midler. Hidtil har det jo været saa, at Overformynderiet har forlangt et Lars Opsigelse, og det har ikke saa lidt at sige, og afstrækker en Mængde fra at opsigte deres Laan. I Løbet af et Aar kunne jo Kursene differere stærkt, der kan af forskellige Aarsager komme store Omvæltninger paa Børgemarkedet, det det afholder en Mængde fra at opsigte deres Laan i Overformynderiet. (Justitsministeren [Mellemann]): Det

er forandret, der kan nu siges op med et halvt Lars Varjel). Opsigelsesfristen har været et Aar, men et halvt Aar er ogsaa en lang Tid, Kreditforeningen nøjes med 3 Maaneders Opsigelse, og naar Bestyrelsen for Overformynderiet nu er gaaet ned til et halvt Lars Opsigelse, og der dog ikke er Sandsynlighed for, at Overformynderiet fremdeles kan anbringe sine Penge i Landejendomme, men kun i Papirer, saa tror jeg, at de passende godt kunde nøjes med 3 Maaneders Opsigelse. Jeg mener i hvert Fald, at der er fuld Anledning for Overformynderiet til med Fremtiden for Øje at træffe Forandringer i sin Udlaansform, og derfor har jeg været med til at stille det foreliggende Vædringsforslag. Jeg tvivler selvfølgelig ikke om, hvad Skæbne det vil faa, og jeg kan for mit Vedkommende godt gaa med til at tage Forslaget tilbage, naar min ærede Medforslagsstiller (Jensen-Vysholdt) ogsaa vil gøre det, men vil han ikke gaa ind derpaa, kan det jo ikke hjælpe, at jeg siger det. Jeg ser imidlertid i og for ikke noget afstrækkende i at tage en Afstemning; Forslaget kan jo falde med Glans, men det kunde være godt at saa konstateret, om der overhovedet i dette Ting er Stemning for at saa en normal Rentefod indført for disse Institutioner. Jeg betragter det som det eneste, der er tilfattet, at skønne, hvorvidt der overhovedet her er Stemning for, at det er rimeligt og rigtigt, at de under Staten forterende Institutioner følge den almindelige Medgang, der er i Rentefoden over hele Vinen.

Jensen-Vysholdt: Jeg beklager ikke at kunne følge min ærede Medforslagsstiller (Sassen) i at tage vort Vædringsforslag tilbage. Jeg har ikke fra nogen Side hørt Udtalelser, der ere forekomne mig saa vægtige, at de kunne begrunde en saadan Stilling. Det er muligt, at der kan være Fejl ved de stillede Vædringsforslag, men de ville jo kunne rettes til 3dje Behandling.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger særlig over for, hvad der blev udtalt af det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Oct. Hansen), som udtalte sig om nogle enkelte Punkter i Betænkningen. Jeg finder dog, der er Anledning for mig til at berigtige, hvad han sagde derom. — Det ærede Medlem anskede over, at efter at der i Betænkningen er udtalt, hvad man maa regne Kreditforeningsrenten for at være — altsaa den virkelige Ydelse i Henseende til Rente, Administration osv., hvad man kan kalde Rente,